



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 964/2024
02.09.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Драгане Миросављевић, Зорице Булајић и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ... код ..., чији је пуномоћник Милош Пендић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., чији је заједнички пуномоћник Маида Токовић, адвокат из ..., ради заштите права својине, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2240/23 од 08.08.2023. године, у седници одржаној 02.09.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2240/23 од 08.08.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2240/23 од 08.08.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару П 652/21 од 13.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд утврди према туженима да су они тужиоца, неовлашћеним преласком ометали у коришћењу парцела чији је власник и то кп бр. 1243/1, кп бр. 491/1, кп бр. 486, све уписане у лист непокретности број 143 К.О. ... и да се туженима забрани да прелазе преко наведених парцела, да се на истима задржавају, као и да се уздрже од било каквог узнемиравања тужиоца, као власника наведених парцела, као неоснован. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженима на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 135.950,00 динара.

Апелациони суд у Крагујевцу је, пресудом Гж 2240/23 од 08.08.2023. године ставом I изреке, одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Основног суда у Новом Пазару П 652/21 од 13.03.2023. године. Ставом II изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремено ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/2011... 10/2023), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана,

ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, за одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

Предмет тражене правне заштите је заштита од узнемиравања права власништва тужиоца на предметним парцелама. Побијана пресуда којом је тужбени захтев тужиоца одбијен заснована је на утврђеном чињеничном стању да тужени предметне парцеле у власништву тужиоца користе на основу правног посла због чега прелазак тужених преко тих парцела није неовлашћен и неоснован, већ је заснован на ограничењу својинских права тужиоца које је он добровољно прихватио како би имао обезбеђен адекватни путни прилаз до свог породичног имања. Тужилац у ревизији не указује на разлоге због којих би његова ревизија, у конкретном случају, била дозвољена у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, већ указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, што није разлог за изјављивање посебне ревизије, у смислу те одредбе закона.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради заштите од узнемиравања права својине тужилац је поднео 26.07.2021. године, а вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор који се односи на неновчано потраживање у ком вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија тужиоца није дозвољена у смислу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**